

El català i la mentida

En el darrer any hem assistit a un atac sense precedents i fictici sobre l'ús del català a l'Ajuntament de Lleida. Diversos grups de l'oposició, amb CiU al capdavant, han utilitzat repetidament la mentida per fer creure, als qui ho volen creure i ser-ne altaveu, que hi algun retrocés del català l'Ajuntament de Lleida. És fals. I qualsevol ciutadà o ciutadana que s'hi adreci ho ha pogut comprovar i ho pot comprovar fefaentment. No hi ha hagut cap canvi d'un any cap aquí en els usos del català a la Paeria.

Repetirem totes les vegades que calgui que de tots els punts de l'acord de cartipàs, no de govern, amb Ciutadans, n'hi hi ha un on l'Ajuntament es compromet a adaptar el reglament tant a les resolucions jurídiques que es puguin produir com a l'ordenament vigent. A complir la llei, en definitiva. I no hi ha hagut cap variació perquè no s'ha produït cap canvi.

El nostre Reglament d'Usos Lingüístics vigent fou aprovat amb els vots favorables de CiU, recordem-ho. En ell

La veritat és que el català no està en perill ni a l'Ajuntament de Lleida ni a la ciutat, ni ho estarà

es parla de l'ús normal del català. Altres reglaments que inclouen en els seus articles l'ús preferent es van veure obligats a modificar-ho després d'una sentència del Suprem.

Per tant, l'Ajuntament té un profund respecte a la llengua catalana i també al castellà, i dona l'oportunitat d'utilitzar-lo quan el ciutadà ho demana.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Lleida és seriós i compleix les lleis i les normatives que ens afecten, també pel que fa referència als senyals viaris. No hi ha cap més secret.

Per tant, la realitat és aquesta: el català no està en perill ni a la Paeria ni a

Montse Mínguez

la ciutat de Lleida, ni ho estarà. Aquest equip de govern estima el català, a la vegada que respecta i estima la resta de llengües oficials i no admetrà que ningú faci trontollar aquesta realitat per mitjà de calúmnies. Aquells qui tant diuen protegir el català no l'haurien de tacar amb mentides que posen en evidència una manera de fer política que no compartim en absolut. Política bruta, però en català?

Lleida, capital dels impostos

Lleida té el dubtós honor d'encapçalar el rànquing de municipis amb la pressió fiscal més alta de l'Estat. Malgrat tenir uns impostos de primera, els lleidatans no rebem, en contrapartida, uns serveis en idèntica correspondència al molt que contribuïm a les arques municipals.

Ja fa anys que patim un IBI desorbitat sense que l'equip de govern de l'Ajuntament faci res, tot i poder, davant la injustícia d'haver de pagar la contribució per sobre del valor actual dels habitatges.

La revisió cadastral del 2004 que va sol·licitar l'executiu municipal per ajustar el valor cadastral dels immobles al valor real de mercat d'aleshores, va comportar que el rebut de la contribució es dupliqués. Amb la crisi immobiliària, el valor dels pisos va caure en picat sense que s'hagi traduït en l'import de l'IBI. L'opció de fraccionar-lo tampoc no aconseguí abaratir-lo.

Per posar fi a aquest greuge, enguany tornarem a impulsar un front comú per fer

Enguany tornarem a impulsar un front comú per fer realitat la rebaixa de la contribució per a tothom

realitat la rebaixa de la contribució per a tothom. Aquesta reducció beneficiaria, de retruc, impostos indirectes vinculats com la plusvàlua, l'IRPF o l'impost de transmissions patrimonials.

També plantejarem de nou que els veïns de l'Horta puguin gaudir d'una reducció que preveu la llei en el cas d'immobles urbans situats en sòl rústic amb un nivell de serveis inferior a l'àrea urbana.

Ambdues mesures sí que aconseguirien alleugerir la butxaca dels lleidatans després de molts anys. Perquè la proposta de PSC, Ciudadanos i la CUP de bonificar els immobles de menys de 30.000 € ha tingut enguany un resultat zero. Pràcticament el mateix que la mesura de rebaixar

Toni Postius

rústic amb uns requisits inassumibles per a qui viu i treballa a l'Horta. Al final, molta postura i poc coneixement de la realitat.

En definitiva, continuarem combatius fins a assolir que Lleida tingui una fiscalitat eficient i equitativa.